

در مسیر تنگه ممکن است مارهای آبی را ببینید و باید بدانید که این مارها کاری به کارتان ندارند و نباید به آنها آسیبی برسانید. تنها رقصشان در آب را دنبال کنید و لذت ببرید.

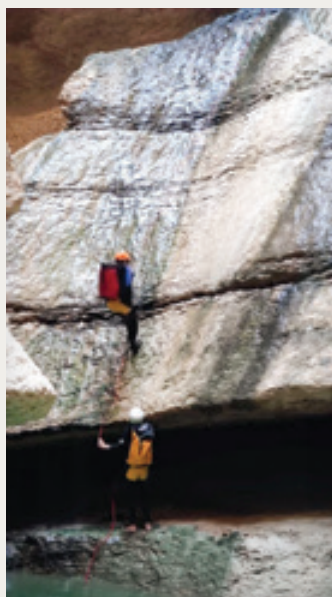
سرسره‌های طبیعی بوچیر، آدرنالین خالص است! انتهای هر سرسره، حوضچه عمیقی وجود دارد که توی آن پر تاب می‌شوید و خیال‌تان راحت که با وجود جلیقه نجات، غرق نمی‌شوید. پس به آب بزنید و از چیزی نترسید.

این جا آخرین فرود مرتفع شما در چله پایین است. نمایی بی‌نظیر با سنگ‌ها و صخره‌هایی که بر اثر فرسایش، حالت گرفته‌اند و تماشایشان حسابی لذت بخش است. بعد از حوضچه قلبی شکل، این جاذباترین لوکیشن تنگه است.

همه سرسره‌ها به حوضچه‌های آب ختم نمی‌شوند و شاید منتهی به خشکی باشند. هر چند تعداد این سرسره‌ها کم است اما از آن جا که انتهای برخی‌ها نشان معلوم نیست، حواس‌تان باشد چون ممکن است پایین آمدن از سرسره کمی دردناک باشد!

هنگام فرود، حمایت‌کننده در انتهای مسیر منتظر شماست. او کسی است که طناب حمایت را در دست می‌گیرد و مراقب است تا در صورت رها شدن و لیز خوردن، از سقوط شما جلوگیری کند. هر چند حمایت‌کننده حضور دارد اما یادتان باشد رها کردن طناب، کار بسیار خطرناکی است.

پس از اولین فرود و ورود به دره، ماجرا آغاز می‌شود. وقتی سرتان را بالا می‌گیرید، دیواره‌های مرتفعی را می‌بینید که گاهی فاصله‌شان از یکدیگر بسیار کم می‌شود و گاهی هم فاصله بین‌شان باتکه سنگ‌های بسیار بزرگ، پوشیده می‌شود.

جنس لباس غواصی با سایر لباس‌ها متفاوت است. این لباس اغلب اسفنجی است و چسبندگی زیادی دارد. در ابتدا شاید چندان راحت به نظر نرسد اما همین که کمی خیس شود، از میزان چسبندگی‌اش کم می‌شود و محافظ خوبی برای سرما و جراحات‌های جزئی است.

بیشتر مسافت چله پایین را مشغول آب بازی و شنا هستید. اگر فویبای آب دارید هرگز به بوچیر سفر نکنید و خیلی کم یا خیلی زیاد نخورید و نیاشامید که ممکن است هنگام شنا، کم بیاورید.

زیباترین قاب چله بالا، حوضچه معروف قلبی شکل است که وقتی از بالا به آن نگاه می‌کنید، عظمت و زیبایی‌اش شمارا محصور می‌کند. شیرجه در حوضچه قلبی و لذت‌شنا در آن، جایزه دوست‌داشتنی آن‌هایی است که مسیر سخت چله را پشت سر گذاشته‌اند.

«بوچیر» بکرترین تنگه جهان

سفر کاغذی به تنگه‌ای شگفت‌انگیز و بکر در استان هرمزگان که امکان حضور در آن جا به این راحتی‌ها امکان‌پذیر نیست

مریم شیعه‌زاده | خبرنگار

پرونده

آدم‌ها از سفر به نقاط متفاوت، چیزهای متفاوتی هم می‌خواهند. بعضی‌ها دل‌شان سکون و آرامش می‌خواهد و عده‌ای هم به قصد هیجان و چالش سفر می‌کنند. جنس سفر به استان هرمزگان می‌تواند تلفیقی از هر دو باشد. می‌توانید یک شب را در جزیره خالی از سکنه «مارو» کمپ بزنید و تا طلوع به صدای امواج گوش بسپارید یا می‌توانید به دل زمین بزنید و از میان صخره‌های مرتفع، به مناظری برسید که کمتر کسی مانند آن را دیده است. «تنگه بوچیر»، در نزدیکی روستای بوچیر، یکی از همان مقصدهایی است که آدرنالین زیادی در بدن‌تان ترشح می‌کند و وقتی در دل آن قدم برمی‌دارید، آرزو می‌کنید که هیچ‌وقت این مسیر تمام نشود. رفتن به این دره نیازمند تجهیزات کامل سنگ‌نوردی و شناست و بدون راهنما، نمی‌توان به آن دست یافت. صبح روزی که عازم چله بوچیر بودیم، ساعت ۵ صبح از خواب بیدار شدیم و سوار بر موتور سیکلت، خودمان را به پایین کوه رساندیم. بعد از حدود یک ساعت کوه‌نوردی، به ورودی چله بالا رسیدیم. بوچیر به دو بخش چله بالا و چله پایین تقسیم می‌شود و چله بالا بخش فنی تنگه است و بیمودن چله پایین به مراتب ساده‌تر است. چله بالا ۶۰۰ فرود از ارتفاع و با تجهیزات حرفه‌ای دارد که مرتفع‌ترینش ۲۱ متر است و چله پایین هم ۲۰ فرود دارد و شما مجموعاً باید از ۹ صخره مرتفع فرود بیاورید. پایین آمدن از این صخره‌ها برای منی که فویبای ارتفاع دارم کمی دشوار بود اما اگر آمادگی جسمانی خوبی دارید، خیال‌تان راحت باشد که با راهنمایی لیدر می‌توانید به سلامت فرود بیاورید. در مسیر شیرجه می‌زنید و شنا می‌کنید و از سرسره‌های طبیعی پایین می‌آید. عمق برخی مناطق پر آب تنگه را ۸۰۰ متر تخمین زده‌اند و همان‌طور که گفتیم، گذر از بوچیر، سراسر هیجان است و چالش. در پرونده امروز زندگی سلام، تعدادی از عکس‌های اختصاصی این منطقه بی‌نظیر و توضیحات آن را خواهید خواند. توصیه می‌کنم در این سفر کاغذی و کوتاه، همراه ما باشید.

تجهیزات ورود به دره شامل لباس غواصی، کلاه ایمنی، هارنس، جلیقه نجات، کفش مناسب، کاور ضد آب، طناب و موارد دیگری است. زمانی هم که در دل تنگه حضور دارید، بستگی به سرعت عمل‌تان دارد اما پیمایش آن دست کم چیزی حدود ۸ ساعت زمان می‌برد.